Piotr Stańczyk

Pierwszy tancerz The National Ballet of Canada.

Piotr urodził się w 1979 r. w Poznaniu. Do dwunastego roku życia chodził do szkoły sportowej i uprawiał pływanie. Miał dobre wyniki, startował nawet w mistrzostwach Polski, ale trenerzy uważali, że nie jest wystarczająco wysokiego wzrostu aby zajść daleko w tej dyscyplinie sportu. Dlatego rodzice postanowili zabrać go ze szkoły sportowej i zapisali do Państwowej Szkoły Baletowej, gdzie już uczyła się jego siostra.

Na początku Piotr nie wykazywał zainteresowania baletem, wolał grać w piłkę z kolegami, choć w klasie było tylko czterech chłopców. Wkrótce jednak spodobało mu się, że balet wymaga niezwykłej sprawności fizycznej, nie mniejszej niż sport wyczynowy. Duży wpływ miał na niego jego nauczyciel tańca, dzięki któremu zrozumiał, że aby zostać dobrym tancerzem, nie wystarczy sama technika i siła, że taniec to także aktorstwo, sztuka przekazu czegoś więcej niż układów choreograficznych. Zaczął brać udział w konkursach baletowych, w 1994 r. w Gdańsku, w 1995 w Lozannie w Szwajcarii.

W 1997 r., kiedy był w klasie maturalnej jego tata, fizjoterapeuta, postanowił wyemigrować do Kanady i zabrał 17-letniego Piotra ze sobą. Przylecieli do Vancouver, gdzie Piotr podjął naukę w Ballet of British Columbia. Tam poznał Mirosława Żydowicza ze szkoły baletowej w Poznaniu, który stwierdził że Piotr ze swoim talentem powinien przenieść się do Toronto i próbować dostać się do National Ballet of Canada. W styczniu 1998 r. Piotr wylądował w Toronto i po paru próbach został przyjęty do najbardziej prestiżowego teatru jakim jest dla tancerza Kanadyjski Balet Narodowy. Po czterech latach został jego pierwszym solistą, a po następnych sześciu, w 2008 r., pierwszym tancerzem, którym jest do dzisiaj.

Tańczył główne role w takich przedstawieniach jak: Śpiąca Królewna, Don Kichote, Giselle, Romeo i Julia, Jezioro Łabędzie, Onegin, Nijinsky, Alicja w Krainie Czarów, Dziadek do Orzechów, La Fille Mal Gardée, Hamlet, Carmen, Petrouchka, Theme and Variations, Symfonia in C, Etudes, Song of Wayfarer, The Four Seasons i The Man in Black. Występował w premierach baletów takich współczesnych choreografów jak Alexei Ratmansky, Wayne McGregor, Kevin O'Day i John Neumeier. Wykreował też kilka ról w baletach Jamesa Kudelki takich jak Felixa w An Italian Straw Hat i jedną z głównych ról w Cinderelli. Występował gościnnie w Operze Wiedeńskiej, na Międzynarodowym Festiwalu Baletowym w Miami, na Charleston Ballet and Brott Music Festival. Z National Ballet of Canada występował w Nowym Jorku, Los Angeles, Houston, Saratoga i w Londynie. Miał okazję osobiście poznać swojego idola Mikhaila Baryshnikova. W 2003 r. otrzymał Nagrodę William Marrié za doskonałość dramaturgiczną w roli Jaguara w The Firebird. Do tej pory nie występował jeszcze w Polsce. Do Polski jeździ na krótko co parę lat, bo na częstsze i dłuższe wyjazdy nie ma czasu.

Fotografia: Karolina Kuras

Piotr jako jeden z czterech pierwszych tancerzy National Ballet występuje w około 30 przedstawieniach rocznie, w 15 różnych produkcjach, czasami 3 razy w tygodniu. Jego codzienne życie jest wypełnione ciężką pracą w studio, gdzie spędza od 2.5 do 7.5 godzin dziennie ćwicząc. Musi ciągle dbać o swoje zdrowie, sylwetkę i kondycję fizyczną, dlatego dwa razy w tygodniu chodzi na siłownię. Oprócz tego uczy grupę chłopców w szkole baletowej, co stało się jego nową pasją.

Występy na scenie wiążą się z dużym napięciem psychicznym i wysiłkiem fizycznym, ale satysfakcja po zakończeniu spektaklu jest ogromna. Im dłużej Piotr tańczy tym jest ona większa, bo dla artysty, jakim jest Piotr, kontakt z publicznością jest tym co daje mu siłę do dalszej pracy.

Połowę jego repertuaru stanowi repertuar klasyczny, połowę nowoczesny. Piotr nie ma w tym względzie preferencji. Najważniejsze dla niego jest przekazanie publiczności nowego wymiaru, pobudzenie do myślenia o czymś, o czym na co dzień się nie myśli, wyrwanie z codziennej rzeczywistości. To stanowi dla Piotra sens jego pracy i sens sztuki w ogóle.